

คุณพระช่วย ไม่ควรหวั่นไหว:

๑

● เป็นอีกครั้งที่ผมต้องถามตนเองว่า
มันแต่ไป “กินต่าง” ในแดนไกลอยู่ที่ไหน
จึงมองข้าม “เกลือ” ดีๆ ที่อยู่ใกล้ไปเสียนี้

แสนคลาสสิก สุดแฟนตาซี

● เป็นอีกครั้งที่ผมต้องถามตนเองว่า

มันดีไป “กินต่าง” ในแดนไกลอยู่ที่ไหน

จึงมองข้าม “เกลือ” ดีๆ ที่อยู่ใกล้ไปเสียนี้

อาจเป็นเพราะ “นครชัยศรี” อยู่แบบชิดไม้ใหญ่อย่างกรุงเทพมหานคร

จนเกินไป จึงถูกเงาทะมึนของ “เมืองหลวง” ทอดทับทับไว้จนนึกไม่

ถึงว่าจะมีอะไรน่าสนใจ กระทั่งเมื่อเลี้ยวรถเข้าไปใน วัดกลางบางแก้ว

แสนคลาสสิก สุดแฟนตาซี

สมุดข่อยที่จารึกภูมิปัญญาคนโบราณ

อ.นครชัยศรี จนครบรูม ความรู้สึกแรกคือตื่นตาตื่นใจกับโครงสร้าง

ขนาดใหญ่ของวัดนี้ แต่ที่น่าสนใจยิ่งกว่าโบสถ์วิหารตระการตา คือ

หอพระไตรปิฎกกลางน้ำ ที่นับวันจะหาดูได้ยาก เพราะเมื่อไม่ใช่เก็บ

พระไตรปิฎก ในลักษณะที่เป็นคัมภีร์โบราณเช่นในอดีตแล้ว อีกทั้ง

“คอมพิวเตอร์” ยังช่วยเก็บถนอมรักษา ไม่ให้มอด มด แมลง มากัดกิน

ได้ดีกว่า หอไตรฯ ในวัดหลายแห่งจึงกลายเป็นส่วนเกิน แล้วค่อยๆ ถูก

ทิ้งร้างจนผุพังไปตามกาลเวลาอย่าง

ทว่า หอไตรฯ กลางน้ำ วัดกลาง

ดีเยี่ยม มีการบูรณปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่

รอบก็สะอาดสะอ้าน เสริมส่งให้ตัวหอ

รู้ทางศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา

น่าเสียดายในที่สุด

บางแก้วยังดำรงอยู่อย่าง

เมื่อไม่นานมานี้ น้ำที่ล้อม

ยิ่งงามสง่า เป็นแหล่งเรียน

พื้นบ้านอันทรงคุณค่ายิ่งนัก

เพราะเป็นเรือนไม้สักทรงไทย ผนังเป็นฝากระดานลูกฟักแบบอยุธยา

หน้าบันเป็นไม้แกะสลักรูปพระอินทร์ทรงช้าง

เอราวัณ อายุอานามเกือบ 130 ปี เพราะสร้าง

มาตั้งแต่ พ.ศ.2431 ในแผ่นดินรัชกาลที่ 5

ตราบนานนี้ ยังใช้เป็นที่เก็บพระไตรปิฎก

เช่นในอดีต กล่าวได้ว่าล้ำเลิศค่าทั้งภายนอก

และภายใน เพราะหอไตรฯ วัดอื่นที่ยังเหลือ

อยู่ ส่วนใหญ่อนุรักษ์แต่โครงสร้างภายนอก

ไว้เท่านั้น ส่วนพระไตรปิฎกที่เป็นคัมภีร์โบราณ

จริง ๆ นั้น...ไม่เหลือแล้ว

ใกล้ๆ กับหอไตรฯ คือ พิพิธภัณฑ์พระพุทธชินราช ซึ่งมองจาก

ภายนอกแล้วชวนให้ “มโน” ไปเองว่าคงจะเหมือนพิพิธภัณฑ์ในวัดทั้ง

หลาย คือเงียบเหงา และมีสถานะเป็น “ที่เก็บของ” เสียมากกว่าจะเป็น

“ที่จัดแสดง” แต่พอเข้าไปเห็นด้านในก็ต้องตะลึง เพราะนี่คืออาคาร

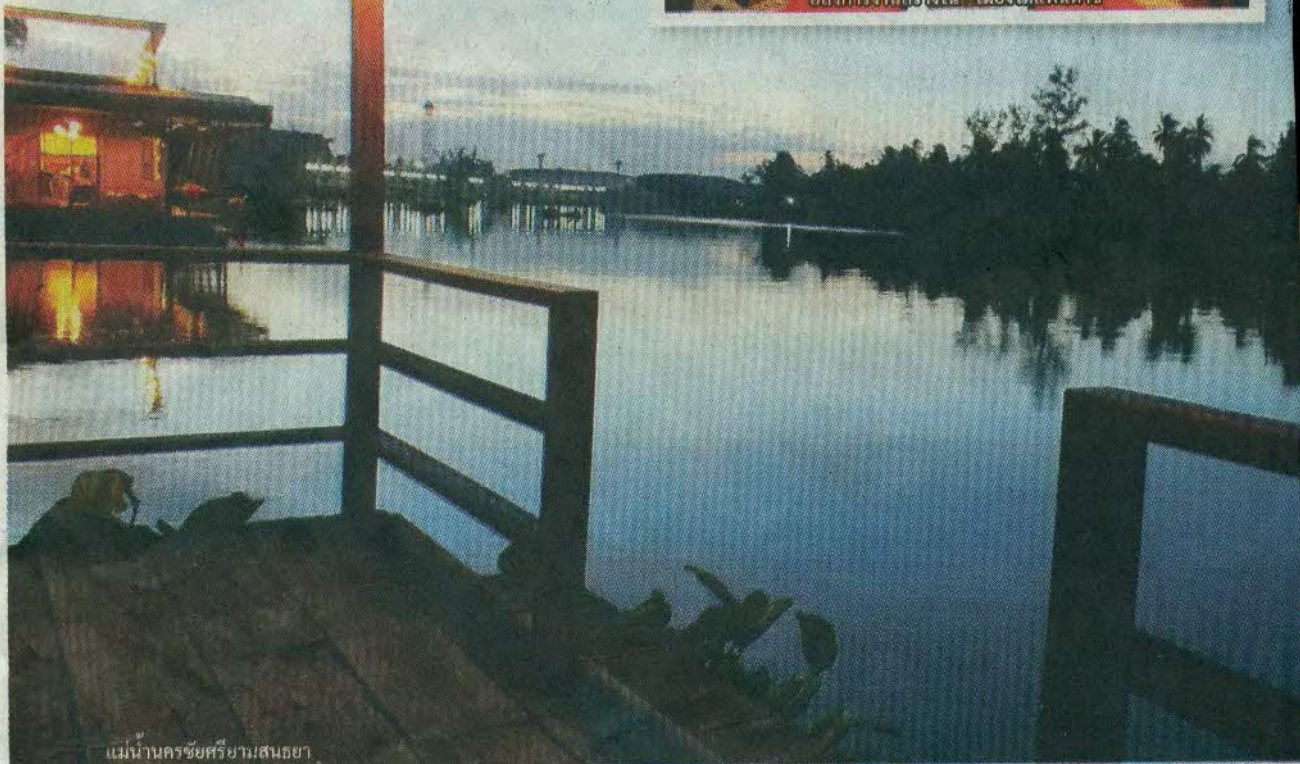
พิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ ที่มีศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ จัดแสดงไว้เต็มทั้งสาม

อลังการงานสร้างใน “เมืองไม้แฟนตาซี”

ธีรภาพ โลหิตกุล teerapap

แม่น้ำนครชัยศรียามเย็น

พระพุทธรูปไม้ ศิลปะพม่า ใน "เมืองไม้แฟนตาซี"

หอไตรกลางน้ำลำเลอค่า ณ วัดกลางบางแก้ว

aparb108smile@gmail.com

ชั้น คุณพระช่วย! ชั้นแรก เป็นพระพุทธรูปศิลปะอุทองและอยุธยา ทั้งที่เป็นไม้ เป็นสำริด เป็นแก้ว และเป็นแบบบุทองค่าเปลว รวมๆ แล้วทรงคุณค่าจนมีอาจประเมินค่าได้ นอกจากนั้น ยังมีตู้พระธรรมลายรดน้ำ หีบพระธรรม

ใส่คัมภีร์ใบลาน และสมุดข่อย บันทึกภูมิปัญญาด้านสมุนไพรรักษาโรคของคนโบราณ ลำเลอค่าไม่แพ้กัน

ชั้นสอง แสดงเครื่องสังคโลก สมัยสุโขทัย เครื่องถ้วยชามเบญจรงค์ สมัยอยุธยา และรัตนโกสินทร์ เครื่องลายครามสมัยต่างๆ รวมทั้ง ธรรมาสันมุข ถวายโดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในรัชกาลที่ 8 ส่วนชั้นสาม จัดแสดงพระพุทธรูปปางต่างๆ ขนาดเท่าคนจริง และที่สำคัญคือรูปปั้นหุ่นขี้ผึ้งของหลวงปู่บุญ กับกุฎิดั้งเดิมที่เป็นไม้ทรงมนีลาของหลวงปู่ ซึ่งเป็นคำตอบของคำถามว่า เหตุใด พิพิธภัณฑพระพุทธรูปในวัด จึงเป็น "พิพิธภัณฑฯในวัด" ที่สมบูรณ์แบบกว่าพิพิธภัณฑฯในวัดใดๆ

ทั้งนี้เพราะหลวงปู่บุญ หรือพระพุทธรูปในวัด (บุญ ขันโชติ พ.ศ. 2391-2478) เป็นพระเกจิด้านวัตถุมงคลและการแพทย์แผนโบราณ ที่สำคัญคือเมื่อครั้งเป็นเจ้าอาวาส ท่านบูรณปฏิสังขรณ์วัดกลางบางแก้ว

ทางเดินพิสุทธในรสร้อยทกลางร่องสวนแห่งแม่น้ในนครชัยศรี

จากสภาพทรุดโทรมด้วยเป็นวัดเก่าแก่แต่สมัยอยุธยา จึงได้รับแรงศรัทธา มหาศาลจากพุทธบริษัท ช่วยกันบริจาคทรัพย์และถวายศิลปวัตถุล้ำค่ามากมาย จึงนำมาจัดแสดงไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้

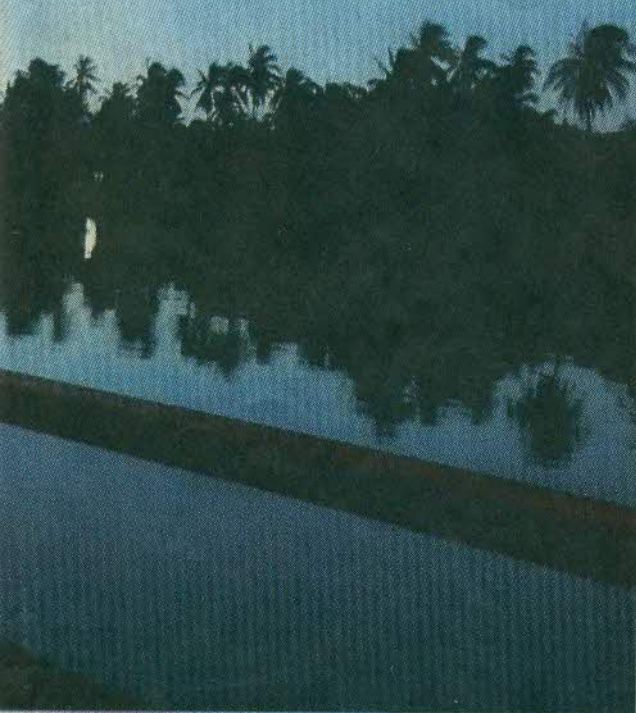
โรคทรัพย์อันมั่งคั่งที่วัดกลางบางแก้วดังกล่าวมาแล้ว ยังสะท้อนความบริบูรณ์พูนผลของที่ราบลุ่มแม่น้ำนครชัยศรี ในฐานะแหล่งปลูกข้าว และผลไม้นานาชนิด อันเป็นที่มาของคำขวัญ (เดิม) ประจำจังหวัดนครปฐม

ที่ว่า "ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวสวย" อีกทั้งนครชัยศรียังเป็นชุมทางการค้าที่สำคัญ ระหว่างจังหวัดภาคเหนือกับที่ราบลุ่มแม่น้ำในภาคกลาง จึงไม่แปลกใจ ที่ประวัติศาสตร์บางสำนักจะระบุว่า นครปฐมเป็นบ้านเป็นเมืองเป็นจังหวัดขึ้นมาได้ ก็จากจุดเริ่มต้นที่นครชัยศรีนั่นเอง

อ่าววัดกลางบางแก้วเมื่อใกล้บ่ายแล้ว จึงมุ่งหน้าสู่ "ตลาดท่านา" ริมน้ำนครชัยศรี ซึ่งเป็นอีกภาพลักษณ์หนึ่งที่บ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของที่ราบลุ่มแม่น้ำนครชัยศรี จึงมีของอร่อยมากมายให้เลือก

ตลาดท่านา มีของอร่อยมากมาย

ชิม ในบรรยากาศคลาสิกของตลาดไม้เก่าแก่กว่า 150 ปี โดยเฉพาะเปิดทะเลที่ตลาดนี้ โด่งดังไกลไปถึงต่างประเทศทีเดียว

อิมหน้าสำราญแล้ว หากยังมีเวลา ขอแนะนำแหล่งท่องเที่ยวใหม่ของนครชัยศรี คือ "เมืองไม้แฟนตาซี" ที่เปิดตัวด้วยภาพลักษณ์ "ดินแดนในตำนาน" เล่าขานผ่านงานไม้แกะสลักเป็นรูปเคารพในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ นับพันชิ้น พระศิวน พระพินเนศ เหล่านางอัปสร พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร (ศิลปะพยาน) พระโพธิสัตว์ (กวนอิม) พระมหามัณเฑียร (มณฑลเศวต) พระเชษฐาธิราช ฯลฯ ซึ่งเป็นงานสะสมของ อ.ณรงค์ ทิวไผ่งาม บนพื้นที่กว่า 100 ไร่ ริมน้ำแม่น้ำนครชัยศรี

เรื่องราวใน "เมืองไม้แฟนตาซี" คือภาพสะท้อนสังคม "พหุวัฒนธรรม" อันเป็นเนื้อแท้ของภูมิภาคอนุภาคเนย์-อาเซีย ที่ผสมผสานวัฒนธรรมอันแตกต่างและหลากหลายเข้าด้วยกันอย่างประณีตประณีต นำมาซึ่งสันติสุขและความสมานฉันท์ มานานก่อนที่จะหลอมรวมเป็นครอบครัวเดียวกันในนาม "ประชาคมอาเซียน" 31 ธันวาคม 2558 นี้